

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isinši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo alijudno vabimo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Križev pot Slovencev v Gorici za narodno šolo.

Še predno se je bila porodila „Družba sv. Cirila in Metoda“, vršili so Slovenci v Gorici njeno nalogo za svoje otroke, t. j. že l. 1882. so ustanovili otroški vrtec (ali zabavišče) in ljudsko šolo za deklice. To nalogo je vodilo politično društvo „Sloga“; stroške je pokrivalo z radodarnimi doneski. — Dokler je stal na čelu dr. Jos. vit. Tonkli, živorarila sta tudi vrtec in šola kakor je živorarilo sploh vse narodno gibanje na Goriškem. Dokaz temu je žalostna resnica, da do l. 1890. so imeli Slovenci v Gorici za vse svoje otroke le jeden otroški vrtec in dvorazredno dekliško šolo; vseh otrok je bilo okoli 140. — Ali ko je dne 22. sept. 1890. zmagal dr. Anton Gregorčič kot predsednik „Sloge“, (n ž njim povsem nov odbor), pričelo je drugačno življenje ne le v domači politiki, marveč tudi v delovanju za narodno vzgojo slovenske mladine v Gorici. Takoj isto leto je odbor „Sloge“ razširil svojo šolo v dekliško tri razrednico, naslednje leto je spremenil šolo v mešano, ki je sprejemala tudi dečke. To potrebo so goriški Slovenci čutili že davno, kajti dečkov niso niti mogli poslati v kako slovensko šolo razun do neke meje v takozvano slov. vadnico za „der-die-dasanje“. Leto pozneje je „Sloga“ otvorila nov otroški vrtec v dolnem delu mesta in spremenila svojo mešano tri razrednico v — štirirazrednico. Ali otrok je bilo čedalje več; ž njimi so nastajale nove vsporednice; v lanskem šolskem letu je bilo že 7 razredov — a letošnje šolsko leto se je šola spremenila v petrazrednico z 8 razredi, v katere se je vpisalo nad 480 otrok, torej nad 60 otrok na vsak razred. Že pred dvema leti je „Sloga“ ustanovila še tretji otroški vrtec v tretjem koncu mesta „pod Kapelo“. Vseh otrok z letošnjim letom je bilo okoli 630, a učiteljskih močij dva najst poleg treh postrežnic. Lani so požrli vsi ti zavodi nad 6200 gld., a letošnje leto bi požrlo nad 7000 gold. (Vrhu tega vzdržuje „Sloga“ dvorazredno obrtno šolo.)

Naravno je, da pri tolikih stroških „Sloga“ ni mogla več dalje, zlasti zato, ker je tudi družba sv. Cirila in Metoda odrekla svojo pomoč. (Ta družba je podpirala „Slogine“ zavode le zadnja štiri leta. Goriški Slovenci nikakor niso zadnji v podpiranju te družbe, marveč poleg svojih ogromnih stroškov so dajali družbi leto za letom še vedno razumno vsaj toliko, kolikor drugi Slo-

venci. Da je družba kar nakrat odrekla podporo, je neumljivo — in utegne imeti zelo slabe posledice!) Ker „Sloga“ tolikih žrtev več ne more zmagovati, je v soboto zaprla šest razredov in si pridržala le še dva: jeden prvi in zadnji dekliški razred. — Zdaj je okoli 380 otrok brez šole, a deželna šolska oblast se ne zgane, da bi storila svojo — dolžnost.

Čitateljem našim je znan križev pot goriških Slovencev v dosego slovenske ljudske šole na stroške mesta goriškega. Že l. 1891. so pričeli borbo proti mestnemu magistratu, a še danes ni končala, da si je dne 26. jun. t. l. govorilo celo upravno sodišče zadnjo besedo v korist slovenski stvari. — Tri prošnje so podpisali stariši v Gorici; jedno (18. maja 1892.) so podpisovali celo pred c. kr. notarjem, da bi bilo konec sumničanju, češ, da so podpisi ponarejeni in brez vrednosti. — Po dolgem drezanju se je vendar ustanovila komisija, ki je cincala in menčala, kolikor najdalje je mogla; no naposled je predložila akte mestnemu zastopu, ki je rekel: ne! — Deželni šolski svet je odgovoril z dā; jednako je reklo ministerstvo in naposled — upravno sodišče.

Človek bi mislil, da je prepira konec, ko je jedenkrat razsodilo celó upravno sodišče. Ali motil bi se! Mestni zastop je ostal slep in gluh za vse; ni se zganil niti na navidezno energične pozove dež. šol. sveta. Šola bi bila morala biti otvorena že 15. septembra, a ta dan je prišel — šole ni bilo; minila sta september in oktober, a o šoli ne duha ne sluha. — Naposled so si mestni očetje izmislili novo sredstvo — nadaljnemu zavlačevanju. Določili so namreč za slovensko šolo neko staro, zapuščeno vojašnico ob skrajni periferiji mestnega ozemlja proti Št. Petru. Ljubljancanje si to lahko predstavljate po priliki tako, kakor bi bila jedina slovenska šola za vse mesto koncem Šiške. Z drugega konca goriškega mesta do tega poslopja je 4950 m.

Jasno je, kaj je hotel doseči mestni zastop s takim sklepom. Gospoda so dobro vedeli, da iz te moke ne bo kruha, a prav zato so izbrali to podrtijo za slovensko šolo. — Ali čujte: deželni šolski svet je to poslopje potrdil.

Nikdo v Gorici ni hotel verjeti, da je dež. šolski svet obsodil slovensko mladino celega mesta v tako kanibalsko muko vsak dan. Mnogo otrok bi bilo nad 3 ure na dan le na cesti! Take šolske odnošaje v glavnem mestu dežele potrjuje — dežel. šolski svet!

Ni čuda, da se je lotila slovenskih starišev v Gorici velika razdraženost, ki je rasla toliko bolj, ker je občni zbor „Sloge“ sklenil, naj se društvena šola zapre, ako ne vsa, pa vsaj večji del. Zato so sklicali nekoji očetje na včeraj teden zapupen shod starišev ali njih namestnikov. Shoda se je udeležilo okoli 350 očetov ali mater, ki so sklenili in podpisali naslednji utok:

Visoko c. kr. ministerstvo za bogočastje in uk!

Slovenski roditelji mesta goriškega smo prosili z vlogami z dne 31. julija 1891., 18. maja 1892. in 30. septembra 1893., da bi se ustanovila za naše otroke slovenska ljudska šola na mestne stroške, kakor zahteva pravica in postava.

Deželni šolski svet je ugodil naši prošnji z odlokom z dne 25. oktobra 1894. št. 15437 in c. kr. upravno sodišče z razsodbo z dne 26. junija 1895.

Deželni šolski svet je z odlokom z dne 24. junija 1894. št. 543 izrekel, da mesto goriško je

dolžno ustanoviti štirirazredno slovensko ljudsko šolo začetkom šolskega leta 1894/95. to je s 15. septembrom 1894. Z odlokom z dne 1. novembra 1894. št. 1172 je zahteval, naj mestni šolski svet goriški nemudoma priredi vse, kar je potrebno, da se šola odpre, in naj poroča o tem v štirih tednih. Z odlokom z dne 25. februarja 1895 št. 52 mu je rok podaljšal do začetka šolskega leta 1895/96., to je do 15. septembra 1895.; a ob jednom mu je naročil, naj poskrbi vse, kar treba, in naj poroča o tem prav gotovo in natančno v štirih tednih.

Mestni šolski svet goriški ni izvršil teh in drugih ukazov predpostavljenih šolskih oblastij, kakor se je zahtevalo, marveč je vlagal utoke in pritožbe zoper vse, kar se mu je nalagalo, dokler je mogel.

Šele dne 5. novembra t. l. imelo je mestno starešinstvo goriško sejo, v kateri je sklenilo:

1. naj se priredi bivša Catinelijeva vojašnica v Št. Roku v mestni periferiji na šempeterski meji, mej gnojšči in vodami, do katere vede dolga, težavna in za otroke nevarna pot, kot poslopje za slovensko ljudsko šolo, ki obsega vse mesto in mestno ozemlje, izvzemši davčno občino Starogoro;
2. naj se sprejme v proračun za leto 1895. znesek za popravo vojašnice in za šolsko opravilo;
3. naj se razpišejo štiri začasna učiteljska mesta, in sicer za dva učitelja in dve podučiteljici.

Na prvi pogled se spozna, da ta sklep ne pospešuje ustanovitve one šole, katero zahtevamo in živo potrebujemo, ter da ne zagotavlja njenega blagodejnega obstanka.

Šolo potrebujemo že 1. decembra 1895., ker s 30. novembrom preneha zasebna šola društva „Sloga“, katero obiskujejo naši otroci.

Šola, ki je namenjena našim otrokom, potrebuje stalnih učiteljev in učiteljic, in ne začasnih, ki niso gotovih služb, in se zato ne morejo posvetiti z vso močjo naši šoli.

Pred vsem pa odločno protestujemo proti temu, da se hoče odpreti šola za naše otroke v Catinelijevi vojašnici zunaj mesta, v zidovju, katero so morali celo vojaki zapustiti, ki niso mogli v njem bivati, katerega po zimi niso mogli ugreiti niti z največjim kurjenjem.

Ta sklep smatramo kot žaljenje in zaničevanje nas in naših otrok, ki bi morali iti vsak dan štirikrat skoz vse mesto in iz mesta do šempeterske meje po težavnih, nevarnih, daljnih in nepotrebnih potih, ako bi hoteli biti deležni šolskega pouka.

Nikakor ne moremo misliti, da bi visoko c. kr. ministerstvo potrdilo to zidovje, ki je na najslabšem prostoru, kot šolsko hišo za naše otroke, ter se pridružujemo izrecno vsem utokom, pritožbam in vlogam, katere so vložili in morda še vložijo v tej zadevi naši zastopniki: dr. Aleksij Rojic in njegovi tovariši.

Slovesno protestujemo proti temu, da bi šola, ki je namenjena našim otrokom, prišla iz mesta na konec občine. Ker je veleslavni c. kr. deželni šolski svet na nerazumljiv način potrdil omenjene sklepe, oziroma predloge mestnega starašinstva goriškega, prosimo, naj c. kr. ministerstvo sprejme to našo pritožbo ob jednom kot rekurz proti oni potrditvi vojašnice in naj jo razveljavi. Ker preneha s 30. nov. t. l. zasebna ljudska šola društva „Sloga“, ki je jedina na razpolago našim otrokom, radi pomanjkanja denarnih sredstev, prosimo, naj visoko c. kr. ministerstvo poskrbi, da se javna slovenska ljudska šola na stroške mestne občine goriške odpre brez odloga, ter da se mej tem časom zagotovi

našim otrokom šolski pouk še nadalje na primeren način.

V Gorici, dne 24. novembra 1895.

(Slede podpisi starišev.)

Ob enem so odposlali brzojavno protest Baden in Gauču. V četrtek je bila baje iz Trsta že komisija v Gorici, ki je pa ono poslopje — potrdila kot primerno.

Da bi bilo poslopje primerno, ako se malo popravi, utegne biti res: ali neprimern je za jedino slovensko šolo v Gorici! Ako ustanové tri slovenske šole na treh krajih mesta, potem utegne biti dobro tudi to poslopje za jedno šolo. Dokler pa hoté ustanoviti v Gorici le jedno samo slovensko šolo, mora biti ta kolikor mogoče v sredini mesta! — Da ono poslopje ne more biti primerno za šolo, dokazuje okolnost, da ga nečejo imeti za ono laško šolo, ki je namenjena za najbližje dele mesta.

Tako stoji danes s slovensko šolo. Okoli 380 otrok čaka na šolo, katere šolske oblasti nečejo dati! Taka je pravica na Primorskem. Ako bi šlo za nemško šolo, o, to bi šlo hitreje!

Še nekaj: Tukaj je 3. razredna šulferajnska šola. Kuratorij te šole se je zdaj oglašil, naj šolo sprejme — država. Stavimo, da peščica Nemcev, c. kr. uradnikov, dobe prej nemško šolo na državne stroške nego Slovenci svojo na — mestne. In s tem za danes dosti!

V Ljubljani, 2. decembra.

Iz tiskovnega odseka. V soboto je zboroval tiskovni odsek državnega zbora in se posvetoval o raznih predlogih, ki so se stavili v tem oziru. Posvetovanja se je tudi udeležil pravosodni minister grof Gleispach. Najprej je Pacak utemeljeval razne svoje predloge. Ko bi se vlada izrekla proti njegovim predlogom, naj se vsaj rešijo oni predlogi, ki se tičejo imunitete poslanskih govorov in objektivnega postopanja. Drugi njegov predlog se ozira na to, da se dovoli dokaz resnice pri popravkih. Pacak je priporočal, naj se omeji konfiskacija na razžaljenje velečanstva in vojne stvari. Pravosodni minister grof Gleispach je priznal, da sedanji tiskovni zakon se več ne ujema z duhom časa. On je že, predno je vstopil v ministerstvo, se bavil z reformo tiskovnega zakona in je hotel državnemu zboru predložit žiti v bodoči postavodajni dobi svoje predloge. Ker se pa sedaj razpravlja o Pacakovih predlogih, pa hoče v kratkem na podlagi teh predlogov odseku predložiti predlogo o premembi tiskovnega zakona. Minister je prečital neki ukaz državnim pravdnistvom, v katerem se naglašja, da je tiskovna svoboda postavno zajamčena. Posebno priporoča, da se ne sme preveč uporabljati § 300 pri konfiskacijah in se naj ne konfiskujejo tudi ostre kritike postopanja višjih uradnikov in oblastev. Ta ukaz ministerstva je prav lep, če bode le kaj izdal. Potem je pa minister govoril o dobrih in slabih časnikih in delal nekaj razloček mej njimi. Seveda bodo državni pravdniki štelí za dobre časnike pred vsem vladne in jim prizanašali. Glede kritikovanja postopanja oblastev pa ministru ni bilo toliko na svobodi, temveč je le spoznal, da konfiskacije nič ne pomagajo. Stvar v državnem zboru opozicijski poslanci pod varstvom imunitete v še ostrejši obliki spravijo v razgovor, potem pa pride v časopise. — V zlic temu pa moramo reči, da tako prijazne še noben minister ni govoril o časopisih.

Mladočehi in Nemci. Mladočeška stranka je po svojih vodjah izjavila, da je pripravljena za to glasovati, da se volita od novega zbora dva Nemca v deželni odbor, ker nimajo Nemci večine v nobeni kuriji. Tudi nimajo Mladočehi nič proti temu, da se namestnikom deželnega vrhovnega maršala imenuje kak Nemec, samo da mora biti toliko zmožen češčine, da bode obravnave lahko vodil v obeh deželnih jezikih. Kakor se govori, bode deželnega vrhovnega maršala namestnik poslanec Lippart. To majhno brbljanje mej Mladočehi in Nemci je zaradi tega pomenljivo, ker se s tem pomanjša moč fevdalnega plemstva, ki bi rado neomejeno gospodarilo v deželnem zboru. Velika moč fevdalnega plemstva prihaja največ od tod, da Čehi in Nemci se ne sporazumejo. Plemstvo pa navadno ne skrbi za blagor dežele temveč samo za ločitev svojega stanu.

Dogodki v Turčiji. V Van je pribežalo nad 14.000 begunov. Mej temi beguni vlada jako velika beda. Jednaka poročila prihajajo tudi od drugod iz Anatolije. Ker pošte ne vozijo in tudi druge komunikacije niso v redu, je vsaka pomoč skoro ne-

mogoča. — Neredi so bili v več krajih v Vilajetu, Konju in Ismitu, koder bivajo največ Grki. V okoličini Anderinski bili so veliki nemiri in boji mej Armenci in turškimi vojaki. Armenci bežali so v Hermes in Zejtun. Po gorah je mnogo armenskih vstašev, Mustafa paša, ki preganja vstaše okrog Maraša, ima kakih 150.000 mož, vstaši so skoro jednako močni. Turki se nadejajo da vstaši popuste kmalu vojevanje, ker jim bode pri slabih občilih zmanjkalo živeža in streljiva. Po zimi ne bodo mogli dobivati nobene stvari v gore. Zanašajo se bolj na vreme, kakor na svojo vojaško moč. — Zastopniki velevlasti se pa v tem poganjajo s Turčijo o dovoljenji poslati še po jedno ladijo pred Carigrad. Med tem vladai listi raznih držav zagotavljajo o njih složnosti, a marsikatera znamenja kažejo, da se tu složnost že močno krha.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. decembra.

— (Boben.) Gospod dr. Ivan Šušteršič je v sobotnem „Slovenca“ udaril na velik boben, da bi utis svojega poraza pri volitvah vsaj nekoliko zbrisal. Ljudje kratke pameti, ki čitajo sobotnega „Slovenca“, si morda mislijo: ta-le dr. Šušteršič mora pa res imeniten mož biti, da toliko sam o sebi piše. Na njegove napade proti našemu listi odgovarjamo seveda prav na kratko. Popravka, kateri nam je dr. Šušteršič poslal, nismo priobčili, ker smo prepričani, da ga po zakonu priobčiti nismo dolžni, to pa ve dandanes že vsak človek, koliko so taki popravki vredni. Sicer pa naj se dr. Šušteršič zahvali „Slovenca“, da smo ga v živo osebnost prijeli, saj smo se v tem oziru ravnali le po „Slovenčevem“ vzgledu, seveda ne da bi ga bili dosegli, kajti „Slovenec“ je v takih rečeh nedosežen. Spomniti se je le, s kakim blatom je „Slovenec“ obmetaval notarja Globočnika, kako je trgal dr. Tavčarja in druge; spomniti se je posebno, kako je pri zadnji državnozborni volitvi kradel čast dr. Majaronu pa ni hotel vzlic pozivu v našem listu dati nikakega zadoščenja. Kar smo pisali o dr. Šušteršiču je v primeri s tem, kar je „Slovenec“ že pisal o naših možeh, to, kar je limonada v primeri s cijankalijem. Zato pa naj dr. Šušteršič nikar preveč oblastno ne trka ob prsa, njegovih groženj se nihče ne boji, vsak razsoden človek se jim le smeje. Mi ga le prosimo, naj pové, koga je imel v mislih, ko je pisal o „tistih, ki pri „Narodu“ ton dajejo, sami pa nimajo časti in poštenja“. Gospodine dr. Šušteršič, „če imate kaj moža v sebi“, odgovorite!

— (Imenovanja.) Poštними asistenti so imenovani poštni praktikantje gg.: Josip Krištof, Alojzij Ravnika, Karol Tišina v Ljubljani, Ivan Sirnik v Rudolfovem in Ivan Mermolja v Gorici.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bode predstavljala — drugič in zadnjič v tekoči sezoni — izvrstna gluma „Maskarada“, katera je pri premijeri dosegla tako velik uspeh, kakor menda še nobena veseloigra. Drastični komiki nastopajočih oseb, pristnemu humorju, ki preveča vso igro, in zanimivim zapletkam se mora smejati tudi najémernejši pesimist. Ker je bilo občinstvo s prvo predstavo jako zadovoljno in se je tudi kritika izrekla soglasno jako pohvalno, je pričakovati obilnega obiska, zlasti ker bo prihodnja predstava šele v soboto. V četrtek ne bo predstave, ker je ta dan Miklavžev večer in ker bode na odru skušnja za prihodnjo operno predstavo.

— (Slovensko gledališče.) Sinočna repriza operete „Nitouche“, že četrta v letošnji sezoni, je privabila zopet toliko občinstva, da je bilo gledališče povsem razprodano in so se morali postaviti še stoli v parter. Občinstva prav za prav ni privabila opereta sama, nego gospč. Polakova, naša nedosežna subreta. Pelo in igralo se je kakor pri zadnjih dveh predstavah te operete, pred vsemi se je odlikovala gospč. Polakova, nekaterim drugim pa se je poznalo, da ni bilo skušnje za prozo. V četrtem aktu se je gospč. Polakova žrtvovala. Konj se je bil po tretjem dejanju splašil, gospč. Polakova je hitro raz njega skočila in se na nogi precej hudo poškodovala, a vzlic temu je nastopila, da se je mogla igrati do konca igrati. Tolika požrtvovalnost pač zasluži, da se posebe pohvali.

— (Baklada in serenada,) katero je priredil „Ljubljanski Sokol“ minulo soboto, s prijaznim sodelovanjem pevskih društev „Slavec“ in

„Ljubljana“ bivšemu starosti Ivanu Hribarju, je bila sijajen dokaz, kako ve ceniti prezaslužno delovanje g. Hribarja v prvi vrsti „Sokola“. Obilna udeležba članov je svedočila to; ogromna množica narodnega občinstva pa, ki je na vsej poti burno pozdravljala z Živio-klici „Sokola“ in obe pevski društvi, je svedočila, da tudi ona pozna zaslužno narodno delovanje slavljence, ob enem pa je bila dokaz kako žive simpatije uživajo ta društva mej ljubljanskim prebivalstvom. Okolu 100 članov v društveni opravi je odkorakalo po 8. uri z lampijoni in baklami po predpisanem potu proti stanovanju g. Hribarja. Na čelu spreveda je bila fanfara 10 društvenih trobentačev, ki so prav vztrajno svirali nekoliko novih koračnic. Ko je spreved prikorakal na Turjaški trg, bil je prostorni trg že ves poln ljudstva. Pevci zapeli so potem združeni pod vodstvom prof. Gerbiča tri zборе „Sokolska“, „Svoji k svojim“ in „Slovanski brod“ ter so se mogočno razlegali akordi eksaktnega petja po trgu. Mej petjem je šel odbor poklonit se bivšemu starosti in mu izreči zahvalo za njegovo neumorno delovanje ter ga zagotoviti, da je današnja slava le skromen dokaz prevelike hvaležnosti, katero društva goji za njega. Po končanem petju zaorili so iz vrst Sokolov gromoviti klici „Živio Hribar!“ katerim se je navdušeno pridružila vsa množica naroda. V sprevodu so potem odkorakali Sokoli v „Nar. dom“, kjer so se razšli. Slavnostni sestanek Sokolov je potem združil Sokole v Maličevem salonu. Žal da so zaradi tesnih prostorov, katere je občinstvo zasedlo večinoma že pred dohodom društev, našli mesta le Sokoli in tamburaši. Pevska društva pa so se nastanila pri Slonu. In tako se je slavnostni večer vršil prav za prav na dveh mestih. Tem povodom smo se le zopet čutili, kaka dobrota nam bode „Narodni dom“, katerega dvorane žalibog še niso dodelane. Starosta dr. Tavčar, živahno aklamiran od članov, pozdravil je navzoče ter povdarjal, da obila udeležba pri sijajno izvršeni slavnosti je kazala, da se ve ceniti nje važnost. Zahvali pevska društva „Slavec“ in „Ljubljana“ in prof. Gerbiča in kliče vsem navzočim: Na zdar! V poznejšem lepem govoru je starosta dr. Tavčar poudarjal važnost Sokolstva, ki se pri nas še premalo ceni, za katero je v prvi vrsti tako uspešno deloval slavljence. Poleg telesa naj Sokol krepí tudi dušo, narodno zavednost in odločnost. Od srca izreka hvalo bivšemu starosti za osemletno uspešno delovanje kličoč mu: Bog ga živi še mnoga leta! Podstarosta dr. Kušar je povdarjal, da vse dobro in koristno bilo je vedno inicijativa bivšega staroste, za katerega bode vedno gorel žarek ljubezni in hvaležnosti v sokolskih srcih. Ljubljansko občinstvo mora biti hvaležno Sokolu, ki je prvi povzdignil na svoj čit Hribarja. — Z ginjenim srcem se je zahvalil slavljence za dokaze bratovske ljubezni in za besede obeh predgovornikov. Leta, katera je deloval za Sokola, smatra za najlepša svojega življenja. Tudi kot poslanec se čuti Sokola in marsikateremu tovarišu bi bilo želeli časih prave sokolske odločnosti. Ker Sokol goji idejo pravega narodnega socializma slovenskemu sokolstvu zakliče: „Na zdar!“ Tem govorom, ki so vsi bili vzprejeti z živahnim odobravanjem je sledilo še mnogo družih. G. Sinkovič je nazdravil v imenu Hrvatov g. Hribarju, ki je pred odhodom (k Slonu, da pozdravi pevska društva) nazdravil novemu starosti dr. Tavčarju, katerega ime je že program in ki bode gotovo kvišku držal idejo sokolstva, ter istotako neumorno delujočemu podstarosti dr. Kušarju. Starosta dr. Tavčar je pozdravil navzočega častnega člana g. svetnika Murnika, ki se je zahvalil in rekel, da je vedno z veseljem gojil idejale ki vodijo tudi Sokola. G. Nollí je nazdravil tamburašem, ki so pod vodstvom g. Barboriča prav izbornu udarali cel večer in želi obilo pohvale. Tamburaški zbor se je prav lepo pomnožil (na 16 članov) in je dovršeno izvežban. — Iz Tolmina se je brzojavno oglašil bivši podstarosta dr. Triller in zaklical: Slava prvemu slovenskemu Sokolu Ivanu Hribarju! Vsem zbranim bratski pozdrav! Nazdravilo se je tudi kvartetu „Ilirija“ ki je navzoče razveselilo z nekaterimi izbornu petimi točkami. — Pri Slonu bila sta bratovsko zbrana oba pevka društva in se je tudi tam govorila marsikatera lepa beseda, ko je prišel tja g. Hribar z deputacijo Sokola, kateri se je pozneje pridružila večina članov došlih od Maliča. Do ranega jutra vladala je pri Slonu in pozneje v „Narodnem domu“ nenavadna navdušenost, kakor jo že dolgo nismo opazili pri kaki narodni slavnosti.

— (Miklavžev večer,) ki ga je običajno priredil „Ljubljanski Sokol“, se letos ne bode vršil, ker Miklavž žalibog ni mogel uresničiti lani dane obljube, da nas že letos obišče v „Narodnem domu“. Kakor hitro pa bode dogotovljena velika sokolska dvorana v „Narodnem domu“ priredi Sokol za otvoritev velik rodbinski večer za svoje člane.

— (Slavnostna predstava v hrvatskem narodnem gledališču,) ki se priredi dne 8. t. m. v čast slovenskim gostom, obsegala bode sledeče točke: 1. Proslava, ki ga bode govoril ravnatelj Mandrović 2. Vesela igra „Berite novice“. 3. Drugo dejanje izvirnega hrvatskega igrokaza „Tenta“. 4. Prvo dejanje iz „Madame sans Gêne“. 5. Peta in osma slika iz opere „Zrinski“. — Kakor je vidno, sestavljen je program tako, da bode predložila se Slovincem popolna slika o napredku hrvatske dramske umetnosti; slovenski jezik pa se bode z odra hrvatskega gledališča čul menda prvič. — Gospodo, ki se udeležijo izleta, opozarjamo, da se je treba takoj oglasiti ter g. Josipu Prosencu poleg denarja za železnično vožnjo poslati tudi ceno za sedeže v gledališču, ker se morajo vse vstopnice, ki se do 5. t. m. ne prodajo, vrniti v Zagreb.

— („Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“) priredi v sredo 4. t. m. drugi zabavni večer v klubovi sobi „Pri slonu“. Vzpored: Narodopisna razstava v Pragi (g. Jak. Dimnik); „Potres“ (g. Fr. Črnogoj). Začetek ob 8. uri zvečer. Prijatelji društva došli.

— (Mestna hranilnica ljubljanska) Meseca novembra l. 1895. uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 617 strank 168 960 gld. 61 kr., 405 strank pa vzdignilo 191 429 gld. 51 kr.

— (Vodnjak ob Tivolskem drevoredu) Ob Tivolskem drevoredu, ki vodi od železničnega prehoda proti Šiški, postavljen je bil v soboto nov železen vodnjak, ki je zvezan z mestnim vodovodom.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri tukajšnjem porotnem sodišču bila sta v soboto tukajšnji čevljarški mojster Franc Kržan in žena njegova Magdalena obtožena hudodelstva zažiga. Dne 30. avgusta letos okoli polu 4. ure zjutraj pogorela je Kržanova baraka v „Zvezdi“ in obtožba trdi, da je barako po nasvetu svojega moža zažigala Magdalena Kržan z namenom, da potegne od zavarovalnice „Franco-Hongroise“ 1000 gld., za kateri znesek je baraka bila zavarovana. Franc Kržan tožen je bil razven tega zaradi pregreška po § 1. zakona z dne 25. maja 1883, št. 78 drž. zak., ker je porabil za 200 gld. zarubljenega blaga in je tako obrezuspešil rubežen. Porotniki zanikali so vprašanje glede zažiga, potrdili pa vprašanje glede porabe zarubljenega blaga. Na temelju izreka porotnikov bila sta Franc in Magdalena Kržan zaradi hudodelstva zažiga od obtožbe oproščena, zaradi pregreška po § 1. zakona z dne 25. maja 1883 pa je bil Franc Kržan obsojen na 6 tednov zapora, poostrenega z jednim postom na teden. S to obravnavo bila je končana četrta letošnja porotna sesija.

— (Policijske vesti.) Od včeraj pa do danes zjutraj aretovala je mestna policija 15 oseb in sicer 13 zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru in 2 zaradi postopanja. Računskemu revidentu gosp. Antonu Costi bili sta iz stanovanja ukradeni dve suknji, kolporterju Valentinu Mihlerju v kavarni Lekan zimski suknja, istotako tudi hlapcu Francu Zupančiču. Neznani tatovi se zasledujejo.

— (Razgrajajoči vojaki.) Dva infanterista 17. pešpolka napala sta sinoči na Cojzovi cesti brez povoda narednika 27. pešpolka Karola Fuxa. Pri tepežu ranil je narednik jednega infanterista s sabljo. Ko pa sta prihitela dva redarja na lici mesta, ubežala sta infanterista. Na mestnem trgu pa sta zopet napadla nekega polirja ter ga ranila z bajoneti. Policija aretovala je tu jednega infanterista ter ga izročila vojaški patroli, tovariš njegov pa je tudi tukaj odnesel pete.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu.) Meseca novembra je 81 strank vložilo 13370 gld. 70 kr., 37 strank pa vzdignilo 7700 gld. 6 kr. Posojil se je 10 strankam izplačalo 6550 gld., skupnega prometa pa je bilo ta mesec 39144 gld. 94 kr.

— (Iz Begunj) se nam poroča: Tukajšnja kmetijska podružnica je imela 25. m. m. svoj občni zbor, pri katerem je g. ravnatelj Pirc jako temeljito in vender prav poljudno predaval o važni panogi kmetijstva, o sadjereji, za kateri pouk so vsi kmetovalci g. predavatelju jako hvaležni.

— (Roparski umor v Trojanah.) V noči od 27. na 28. novembra tekočega leta izvršen je

bil v Trojanah, sodni okraj Brdo na Kranjskem pri posestniku Vincenciju Novaku v njegovi hiši roparski umor. Zločinec je okoli 11. ure po noči splezal po češplji, stoječi ob hiši ter se povspel na odprt hodnik v prvem nadstropju. Ker so se tudi v neki shrambi za predivo dobile našgane užgalnice in tudi škatljica s tremi neprižiganimi užgalnicami, soditi je, da je zločinec te pozabil in popred z njimi posvetil, hoteč kaj ukrasti. Po stopnicah prišel je v pritličje, kjer je družinska soba in levo od nje z vhodom iz veže pa spalna soba. V tej sta že spala zakonska Vincencij in Marija Novak, vsak v svoji postelji, stoječih vsopredno. Vrata te sobe so bila zaprta, a to noč niso bila z dolgim železnim drogom zapažena. Ko je zločinec tiho vrata odprl, bedela sta še oba zakonska Novak. Mož Vincencij je takoj dvakrat vprašal: „kdo je?“ Zločinec pa je šel tiho mimo postelje žene ter stopil k postelji Vincencija ter začel takoj po temu mahati z nekim bodalom ali mogoče tudi dvoreznim kuhinjskim nožem. Vincencij Novak je zadobil dve smrtni rani ter se zgrudil nazaj na posteljo; žena Marija Novak pa se je pri-skočivši možu na pomoč, sprijela s storilcem, ki je začel tudi po njej mahati, ter jo večkrat ranil na glavo in po rokah. Posrečilo se ji je pa vendar, da ga je stiščala proti vratom in v vežo ter zaprla vrata za njim. Nažgala je luč in hotela klicati ljudi na pomoč. Ko je zopet vrata odprla, planil je zločinec zopet proti nji, jo suval z bodalom in jo porinil v kot; pri tem ji je spodbil nogo, tako da je padla. V sosedni sobi so spali trije njeni otroci; ti so začeli kričati: „pustite mamo“. Šele 3 leta stari sinček Anton pa je spal mej zakonskima Novak in je sedaj skočil iz postelje k zločincu kriče: „pustite mamo!“ Tega krika otrok se je storilec ustrašil in pobegnil skozi zadnja vežina vrata, koja si je moral že popred odpreti, ko je v hišo čez mostovž priplezal. Sledu, v katero stran je morilec obežal, ni mogoče natančno določiti, pač pa je več njegovih stopinj v snegu okrog hiše; hodil je gotovo popred okrog in iskal, kje bi v hišo udrl in si ogledoval pri oknih, kaj se v hiši godi. Gospodar Vincencij Novak je vsled smrtnih ran v par trenutkih umrl, dočim je Marija Novak večkrat ranjena na glavo in na roko in ji je storilecovo orodje tudi prerezalo rano na prsih ter jo ondi ranilo. Vendar so pa zdravniški zvedenci izrekli, da bode gotovo okrevala. — Kakor je izpovedala Marija Novak in tudi drugi ljudje, ki so nekega boljše oblečenega postopača videli, bil je storilec srednje velikosti, nekako 1'90 m visok, bolj šibak človek. Obraz je imel bolj suh in kratke rujave mustače ter gola lica. Na obrazu, pod očmi in okoli nosu ima velike pege ali pa je samo koža ondi vidno rujava. Pogleda je hudega in je ves izraz njegovega obraza bolj oduren. Na glavi je imel mehak stlačen klobuk z majhnimi krajevci rujavkarstno sive barve. „Rekel“ je tudi imel jednake barve, pa iz bolj navadnega, morda kosmatega suknja. Telovnik je precej nizko izrezan, po mestnem kroji, zelenkasto sive barve. Kake so bile hlače, ne da se natančno določiti, menda so bile bolj svitle barve. Po storilčevih stopinjah soditi — in to potrdijo tudi priče — bilo je obuvalo spredaj okroglo spičasto. Vsa stopinja je dolga 28 cm in to: peta 7 cm, stopalo 21 cm. Peta je široka 6 cm stopalo pa — v sredi merjeno — 11 cm. Storilec sam je gotovo tudi kako majhno poškodbo zadobil. Kedor o storilcu kaj izve, izvoli naj to naznaniti najbližjemu varstvenemu oblastvu, okrajnemu sodišču, ali pa c. kr. deželnemu kot preiskovalnemu sodišču.

— (Društvo slovenskih zdravnikov) se snuje za Spodnje Štajersko. Z ozirom na nečuvstvo nekolegijalnost nemških zdravnikov napram slovenskim je želeli, da se ta misel čim prej izvrši.

— (Poštena „Südmärka“.) Neki mariborski veletržec z vinom je pred kratkim poslal ondodni dijaški kuhinji znesek 5 gld. in na kupon zapisal „vsakoletni prispevek“. Po nemarnosti pošte se je dotična nakaznica dostavila „Südmärki“ in ta je bila tako poštena, da je denar — obdržala.

— (Kaznovan obrekovalc.) Iz Maribora se nam poroča: Zadnje tedne so napadi upokojenega sodnega pristava Alojzija Ploderja na c. kr. notarja dr. Fr. Radeya obujali precejšnjo senzacijo. Ploder je v listih dolžil dr. Radeya nečastnih dejanj. Stvar je ta-le: Ploder je bil pri zapuščini nekega Viljema Ehrenberga prijavil tirjatev v znesku 100 gld. V tej prijavi je rekel, da je hotel svojo tirjatev pri c. kr. notarju dr. Reiserju ustno prijaviti, da je pa pri njem izvedel, da je sodišče odvzelo dr. Reiserju zapuščinski akt. Po daljših poizvedbah, je trdil Ploder, je izvedel, „da si je vedel jako častivredni c. kr. notar in dež. glavarja namestnik g. dr. Fr. Radey v svoji znani kolegijalnosti in noblesi po ovinkih pridobiti zapuščinsko razpravo, katero bi po veljavnem turnusu moral imeti notar dr. Reiser.“ Glavna podlaga te zapuščinske obravnave bo — tako je Ploder nadalje trdil — „pač famozna ženitovanjska pogodba, katera se je moji, takrat jako bolni, skoro s smrtjo se boreči sestri, po jako dejstveni intervenciji častivrednega ces. kr. notarja F. Radeya izsilila, ker bi se moja sestra ne bila dala nikdar pripraviti, da se zadovolji s 1500 gld.“ Zaradi tega žaljenja je dr. Radey tožil sodnega pristava v pok. H. Ploderja in se je vršila v soboto dne 30. novembra glavna obravnava. Ploder, katerega je zastopal znani dr. Ed. Glantschnigg je nastopil dokaz resnice, kateri dokaz pa se mu je popolnoma

ponesrečil. Nobena postavljenih prič ni ne pičice tega potrdila, kar bi moglo utemeljiti zoper dr. Radeya izrečene insinacije, vsled česar je sodišče obsodilo Alojzija Ploderja na 100 gld. glóbe, oziroma 20 dni zapora. Tožitelja je zastopal dr. Dominkuš.

— (Akad. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu) je pri IX. občnem zboru dne 1. decembra volila naslednji odbor: Francišek Vajnjal, stud. phil., predsednik; Viktor Hac, stud. med., predsednikov namestnik; Vladimir Lavec, stud. iur., zapisnikar; Matevž Senčar, stud. iur., blagajnik; Pravdoslav Pertot, stud. iur., odbornika namestnik.

— (Ovržena občinska volitev.) V čisto-slovenski občini Bistrica-Sveče na Koroškem so pri zadnjih volitvah zmagali nemškutarji in to vsled pritiska fužinskih uradnikov in učiteljev. Udeležba je bila velika. Godile so se take nezakonitosti, da je deželna vlada, kakor čuje „Mir“, volitev razveljavila.

— (Turške konjske podkve) so našli v zemlji blizu nove slovenske šole v Št. Rupertu pri Velikovcu. Razen podkev se je našlo še več drugih železnih rečij. Sodi se, da je bil tam kak boj s Turki ter da so ubite Turke in konje na polju pokopali.

— (Knezoškof Missia in isterska iredenta.) „Soča“ piše: „V dopisu puljskega „osliča“ z Dunaja smo čitali vest, da merodajni krogi so mislili imenovati ljubljanskega škofa Missijo za Glavinovega namestnika v Trstu. Dopis hvali Missijo kot energičnega moža ter prijatelja „latinizatorjev“. Dopisnik je navdušeno nastopil za njega. Koliko je v tem resnice, prepuščamo odgovornost „osličevemu“ dunajskemu dopisniku. Zanimivo je vsekakor to, da skrajno lahonski list, nestrep sovražnik Slovanstva, se poteza za sedanjega ljubljanskega škofa in si ga želi v Trst, da bo teptal — slovanski živelj. Tako mnenje o dru. Missiji pač ni izvito iz trte, marveč mora imeti nekako podlago.“

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaju) priredi v četrtek 4. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v dvorani Ronacherjevi, I., Schellingasse 4, adventni svoj koncert. Petje vodi pevovodja gosp. Teobald Krečman, sodelujeta pak operna pevka gosp. Josie Petru in umetnik na glasoviru gosp. Anton Foerster.

* (Morilec svoje sestre) Budimpeštanski žid Šlezinger je moral skrbeti za svojo slepo sestro. Rad bi se je bil iznebil in ker se mu to pravilnim potom ni posrečilo, je sklenil, jo umoriti. On in mlajši njegov brat sta povabila slepo sestro na izprehod. Peljala sta jo k Dunavu in na nekem samotnem kraju jo je starejši brat pahnil v vodo in zbežal. Neki delavec je slepo dekle rešil gotove smrti. Sodišče je vrlega brata obsodilo na sedem let v ječo.

* (Grozno praznovrstvo) Iz Kijeva se poroča, da so prebivalci vasi Multani nekega starčka zaklali, mu iztrgali srce in drob, vse to skuhali in zavžili, misleč, da je to najsigurnejše sredstvo zoper kolero.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 46. naslednjo vsebino: Na Češkem pa Kranjskem; Iz državnega zbora; Rusija in zahodni Slovani; Hren iz Gradca; Slovensko narodno gledališče; Dopisi; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

Brzjavke.

Dunaj 2. decembra. Zjutraj ob 8. uri se je s posebnim vlakom odpeljalo 48 oseb k Taaffeovemu pogrebu, mej njimi ministerski predsednik Badeni, ministri Gautsch, Bilinski, Welsersheimb, namestnik Badeni in poslanci raznih strank, a noben član gospodske zbornice. Levica je po dolgem ugibanju in posvetovanju sklenila, kondolirati grofinji Taaffe in položiti venec na Taaffeovo krsto.

Dunaj 2. decembra. Grofinja Taaffe se je na kondolenčno brzjavko dra. Klaiča zahvalila v francoskem jeziku, na brzjavko češkega kluba pa v češkem.

Dunaj 2. decembra. Glavni dobitek srečk iz l. 1864 v znesku 150.000 gld. je pri današnjem žrebanju zadela srečka št. 34, serija 1036, drugi dobitek v znesku 20.000 gld. pa srečka št. 34, serija 1777.

Nalžov 2. decembra. Vzlic temu, da sneži neprestano, se zbira na tisoče ljudij, da se udeležijo pogreba grofa Taaffe. Pokojnik leži na mrtvaškem odru oblečen v uniformo ministerskega predsednika. Budějoviški škof Riha bo vodil sprevod. Dvorna svetnika Albert in Nothnagel objavljata svoje zdravniško mnenje glede Taaffeove bolezni. Pravita, da je vzrok smrti utrujenost od premnogege dela in kajenje.

Nalžov 2. decembra. Bivši finančni minister dr. Steinbach je došel sem. Taaffe ga je v svoji oporoki postavil varuhom nedoletnega grofa Henrika Taaffe.

V torek, dne 2. decembra 1895.

V drugič:

Maskarada.

Gluma v treh dejanjih. Francoski spisala Aleksander Bisson in Albert Carré. Režiser g. R. Ineman.
Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri.
Konec pred 10. uro zvečer.
Vstopnino glej na gledališkem listu.
Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.
Prihodnja predstava bo v soboto, dne 7. decembra t. l.

Tuji.

1. decembra.
Pri **Mattai**: Odendal, Česčka, Pfeifferberger, Berner z Dunaja. — Hille iz Rosenheima. — Klobučar iz Trebnjega.
Pri **Lloyd**: Helli, Krauss, Grünwald iz Šmartna. — Ponikvar iz Starega trga. — Raunicher iz Postojane. — Fuso iz Kranja. — Sterle iz Loža.
Pri **avstrijskem cesarju**: Neskovits z Dunaja. — Danigg iz Tržača. — Jeschenagg iz Levova. — Smole iz Logatca.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
30.	9. zvečer	739.0	-1.4°C	sr. jvzh.	oblačno	0.0
1. dec.	7. zjutraj	738.6	-2.7°C	sr. jvzh.	del. jasno	0.0
"	2. popol.	737.9	-1.2°C	sr. jvzh.	del. jasno	
"	9. zvečer	738.4	-4.0°C	sr. jvzh.	oblačno	0.0
2.	7. zjutraj	738.0	-4.0°C	sr. jvzh.	oblačno	
"	2. popol.	738.6	-2.0°C	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje -1.1° in -2.6°, oziroma za 1.6 in 3.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 2. decembra 1895.

Skupni državni dolg v notah.	99	glđ.	70	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	99	"	80	"
Avstrijska zlata renta.	120	"	95	"
Avstrijska krona renta 4%.	99	"	75	"
Ogerska zlata renta 4%.	121	"	10	"
Ogerska krona renta 4%.	98	"	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice.	1017	"	—	"
Kreditne delnice.	370	"	50	"
London vista.	121	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	59	"	05	"
20 mark.	11	"	81	"
20 frankov.	9	"	60 1/2	"
Italijanski bankovci.	44	"	80	"
C. kr. cekini.	5	"	70	"

Dne 30. novembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 glđ.	147	glđ.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 glđ.	197	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 glđ.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	120	"	—	"
Kreditne srečke po 100 glđ.	196	"	—	"
Ljubljanske srečke.	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 glđ.	23	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 glđ.	164	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	495	"	—	"
Papirnat rubelj.	1	"	29 1/2	"

Oskar Schrey, c. kr. finančni uradnik, naznanja v svojem in v imenu ostalih sorodnikov pretno vest, da je njegova srčno ljubljena teta, blagorodna gospa

Antonija Schaffer-Gebhard

c. kr. stotniška vdova

včeraj, dne 1. decembra t. l., ob 3. uri popoldne, v 69. letu preminula.

Truplo predrage rajne se bode slovesno blagoslovilo v torek, dne 3. t. m., v hiši žalosti na Kongresnem trgu št. 12, ob polu 11. uri popoldne, prepeljalo se iz postaje „Zeleni hrib“ v Trebnje ter ondi položilo v rodbinsko rakev.

Sv. maše-zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah. (1585)

V Ljubljani, dne 2. decembra 1895.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo podpisani pretno vest, da je naša preljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Marija Zagorjan rojena Lunaček

danes, ob 9. uri zvečer, po kratki, mučni bolezni, z Bogom spravljena, v 35. letu svoje starosti, izdala svojo blago dušo. (1586)

Pogreb predrage rajnice bode v sredo, dne 4. decembra t. l., ob 8. uri zjutraj, iz hiše žalosti.

Drago rajnico priporočamo v blag spomin. V Cérknici, dne 1. decembra 1895.

Franjo Zagorjan, c. kr. poštar, soproga. — **Marija** in **Zmagoslava**, hčeri.

Zahvala.

Nemogoče nam je vsakemu posebe se zahvaliti za izraženo sočutje ob priliki nenadomestne izgube soproga, očeta, starega očeta, strica in svaka, gospoda

Petra Gilly-ja

zato se tem potom vsem zahvaljujemo za dokazano in izkazano prijateljstvo. Osobito vsem darovalcem krasnih vencev, gospodu županu Josipu Močniku v Kamniku na njegovi izredni dobroti, gospodu postajnemu načelniku Strelu za veliko prijaznost, gospodu Štefančiču in gospodu pevcem slav. pevskega društva „Lira“ v Kamniku za tolažilo petje, gospodu svečeniku Don Carlo Miklavčiču za njegov trud in vsem znancem in prijateljem, ki so nas krepili in tolažili v najbridkejših trenutkih. Tisočera jim hvala! Bog povrni obilnokrat!

Višnja gora, dne 30. novembra 1895.

(1581)

Zalujoči ostali.

Izvirališče: Giesshübl Slatina. Želuzniška postaja. Zdravilišče in vodo-zdravilnica pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

(15-4) Pri otročjih boleznih IV.

potrebujemo se čisto kisline preganjajoča sredstva in zatorej opozarjajo zdravniki zaradi mišega uplivanja svojega na

SLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najboljše kisline

katero radi zapisujejo pri želodčni kislini, škrofeljnih, pri krvici, otekanji žlez i. t. d., ravno tako pri katarjih v sapniku in ošlovskem kašlju. Dvornega svetnika Löschnera monografija o Giesshübl Slatini.)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva

tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjim očesom in proti utrjenju kože na nogi. Ima veliko prednost, da se samo s čopičem namaže na bolni del.

1 steklenica z navodilom, kako se rabi, in s čopičem vred 40 kr., dvanajstoriga 3 glđ. 50 kr.

Dobiva se (1562-1)

v lekarni Trnkóczy-jevi

poleg rotovža v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Učenec

se vzprejme v trgovino z mešanim blagom: L. Fürsager v Radovljici. (1579-1)

Za sv. Miklavža

priporoča

J. Förderl-ova

finejša (luxus) pekarija

v Lingerjevih ulicah št. 5

veliko izbér raznovrstnih finih pekarstev, šarteljev, potic itd.

Hkratu uljudno opozarjam na svojo

podružnico Pred škofijo

(v Kordinovi hiši št. 4) (1583-1)

v kateri se dobi istotako vsak dan trikrat sveži bel kruh, črno pecivo in vse vrste finega peciva.

Učenca

(1564-2)

slovenskega in nemškega jezika zmožnega, ki je prvi razred gimnazije ali realke dobro dovršil in je poštenih starišev, vzprejme takoj v trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki **Friderik Škušek** v Metliki.

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo pro-spešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri napenjanju in zapečenosti, preobloženem želodcu z jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica z rabilnim navodilom velja 20 kr., tucat 2 glđ., 3 tucate samo 4 glđ. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1561-1)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt voščilo za čevlje.

Ces. kralj. privileg.

tovarna utem. l. 1832 na Dunaji

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje manjše trpežno.

Povsod v zalogi. (3-47)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sortirana, pošiljajo se za poskušno poštnino prosto po 1 glđ. 80 kr. na vsako poštno postajo.

I. M. Ecker

oblastveno koncesijonovani vodovodni instalatér

Dunajska cesta št. 7 Ljubljana Dunajska cesta št. 16

priporoča se za točno strokovnjaško izdelovanje vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor

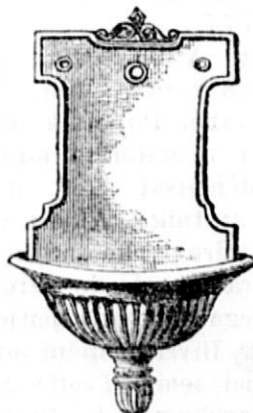
vodovodnih naprav vsake vrste

ventilacijskih naprav z vodnim pritiskom, kopališče s pečmi in baterijami, kakor tudi cirkulacijskih kopelnih pečij, umivalnikov z mramorno ploščo in lavoirjev s kropilom, banje, v kojih se more udobno sedeti, dalje take le za noge in za otroke, kopalni stoli in posamične kopalne banje s kurjavo in brez kurjave, stranišča (closet), scališča, izlivki v litem emalju, cinku ali pa fajenčni od najpreprostejših do najfinejših vrst, zapirala za smrad, dežne omare itd.

Zaloga vzorcev in vseh v to stroko spadajočih predmetov.

Popravljanja, predelave in priklopanja točno in ceno.

Proračuni stroškov na zahtevanje brez daljnih stroškov. b (269-10)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Razpis.

V zmislu §§. 8 in 12 postave z dne 23. junija 1892, št. 35 dež. zak., razpisuje podpisani zdravstveni okrožni odbor

službo okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje ormoško I., obsegajoče politične občine; 1. trgovsko, 2. franjkovsko, 3. ormoško, 4. hardečko, 5. humsko, 6. litmersko, 7. velikonedeljsko, 8. podgorsko, 9. šardinsko, 10. sodinsko, 11. cvetkovsko in 12. pušensko, z letno plačo 700 glđ. av. v. Razven tega in privatne prakse zvezani so s to službo dohodki za ogled mrličev in pa dohodki od okrajne bolniške blagajnice ormoške.

Prošnje za to mesto z dokazi, predpisanimi v §. 15. gori navedene postave, vložijo se naj vsaj do 15. decembra 1895 pri podpisnem okrožnem odboru.

Odbor zdravstvenega okrožja ormoškega I.

dne 17. aovembra 1895.

(1514-3)

Načelnik: Hanželič I. r.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.